

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 19. Ordinatio, & Jurisdictio Episcoporum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

toto Clero, & populo celebrabatur; (*) Sæculum IV.
cæterum administratio oblationum, & A. C. 325.
 omnium temporalium, ad Ecclesias per-
 tinentium Diaconis demandata erat, ex
 eorum manibus pauperes suas eleemosi-
 nas, & Clerici suas pensiones, & retri-
 butiones accipiebant. Porro hoc dispen-
 sandi munus Diaconis honorem, & au-
 thoritatem supra Presbyteros, nullius lu-
 cri cupidos, conferre videbatur. Jam
 antea Concilium Arelatense, reprimen-
 dis Diaconorum conatibus intentum,
 prohibuerat, ne ea, quæ Presbyteris com-
 petunt, sibi arrogarent.

Cont. Arel.
 can. 18.

§. XIX.

Ordinatio, & Jurisdictio Episcoporum.

Canon quartus in ordinatione Episcoporum servanda statuit, & dicitur:
Ad Episcopi institutionem, quantum fieri potest, omnes illius Provinciæ Episcopi præsentibus adsint; si hoc propter urgentem neces-

(*) Hier hat der Uebersetzer: *Speciem Panis*, nur das Brod genennet, und: *Unicum Sacrificium*, das Hochamt. Ey! hätte er alte Schuhe gesieket, würde er es vor der ehrlichen Welt besser haben verantworten können, als daß er den Fleury so häßlich verstümmelt.

Hist. Eccles. Tom. III.

N

Sæculum IV. necessitatem, aut locorum distantiam diligenter
 A. C. 325. cile sit, saltem tres convenient, qui sup-
 fragio, & consensu absentium per Episcopos
 stolas expresso, neo-electum ordinem
 Metropolitanam autem, cujusque Provincia
 erit, quod factum fuerit, confirmare. Hi
 videmus, jam tunc introductam Provin-
 ciarum divisionem, & nomen Metro-
 politani illi Episcopo datum, qui in urbe
 Provinciae principali sedebat, hanc Graeci
 vocabant Metropolim, ac si dicerent
 urbem Matricem; porro hæ Provinciae
 secundum Romani Imperii divisionem
 rant distributæ. Idem jam statuerat Con-
 cilium Arelatense contra quosdam Episcopos,
 nullis convocatis confratribus auctoritatem
 alios Episcopos ordinandi præsumentes.
 Huic canoni propinquus est canon decimus
 quintus, qui translationes prohibet his verbis:
*Ob magni tumultus, & seditiones, quæ exstiterunt,
 statutum est, consuetudinem in quibusdam
 locis contra jura inductam penitus abolere,
 & præcipere, ne impostero Episcopus,
 Presbyter, aut Diaconus ex urbe in aliam
 transferatur. Si quis post S. Concilii definitionem
 aliquid simile præsumpserit, aut, ut fiat,
 consenserit, factum irritabitur, & translatus
 ad Ecclesiam, in qua Episcopus, vel Presbyter
 ordinatus est, remittetur.* Eusebii
 exemplum, Beryto Nicomediam translatum

lati, huic condendo canoni occasionem dederit. Sed Eusebius non erat solus, quippe iste abusus in consuetudinem paulatim vertebatur. Coeterum notatu dignum est, canonem hunc etiam de Presbyteris, & Diaconis loqui, quibus non minus ac Episcopis stabilitas præcipitur. Canon decimus sextus hanc legem ad omnes Clericos extendit, dicitque: *Qui ausu temerario, contempto Dei timore, contra Canones ab Ecclesia, cujus Presbyteri, Diaconi, aut cujuscunque ordinis Clerici sunt, discesserint, in alia Ecclesia nullatenus suscipiantur, sed ad suas Diæceses redire cogantur, necesse est, aut si remanserint, excommunicentur.* Si quis ab alio Episcopo dependentem ausus fuerit seducere, & in sua Ecclesia absque proprii Episcopi, a quo fugit, consensu ordinare, ordinatio effectum careat.

Sæculum IV.
A. C. 325.

§. XX.

Majorum Cathedrarum Privilegia.

Canone sexto jurisdictionis limites præcipue ad ordinandos Episcopos ponuntur, ut sequitur: *Antiquæ consuetudines, quæ in Ægypto, Lybia, & Pentapoli vigent, observentur, ita ut Episcopus Alexandrinus in omnes has Provincias auctoritate polleat, cum Episcopus Romanus eadem gaudeat Prærogativa;*

Concilium
Nicænum.

N 2

tiva;